

La Biblioteca – Presentació - Història

ELS INICIS

La Biblioteca Marc de Vilalba de Cardedeu fou inaugurada el 17 d'agost de l'any 1947 sota el paraigua de la *Xarxa de Biblioteques Populars* de la Diputació de Barcelona.

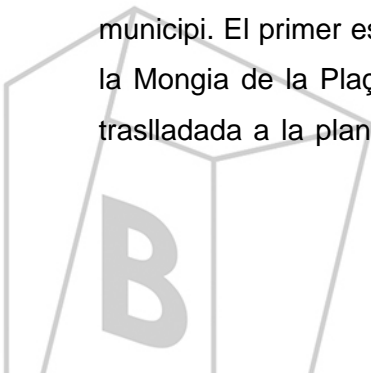
La creació de la xarxa fou una iniciativa de la Mancomunitat de Catalunya (1914). El projecte, redactat per Eugeni d'Ors, establia una xarxa de biblioteques populars amb un nucli central: la Biblioteca de Catalunya i paral·lelament una escola de Bibliotecàries que formés les professionals de la Biblioteca. Aquesta estructura incipient va passar a ser gestionada per la Generalitat Republicana l'any 1931, les primeres biblioteques públiques es van inaugurar l'any 1918 i abans no ens atrapés la dictadura franquista, la xarxa va tenir el temps suficient d'esdevenir una estructura sòlida. Només li calia créixer. Amb la dictadura franquista les biblioteques d'aquesta xarxa passaren a formar part de les diputacions provincials. La Diputació de Barcelona es va mantenir, fidel a l'esperit de la Mancomunitat i va seguir treballant en la direcció que va marcar Eugeni d'Ors en el seu projecte.

Fou a l'any 1993 que, un cop aprovada la Llei del Sistema Bibliotecari de Catalunya, les competències en matèria de creació, manteniment i gestió de les biblioteques passen a ser de les administracions locals, per tant, dels ajuntaments.

L'Ajuntament de Cardedeu és qui decideix la línia i la política de treball en funció del programa cultural de govern; també és el municipi qui preveu que hi hagi un edifici de biblioteca i qui en fa el manteniment, qui paga el personal auxiliar, les activitats de dinamització cultural i una bona part de la compra de llibres. Tot plegat, al llarg d'un any sencer, representen moltes decisions i un pressupost prou important com per començar a atribuir-li la municipalitat a la Biblioteca.

ELS EDIFICIS DE LA BIBLIOTECA

La Biblioteca de Cardedeu gaudeix d'una llarga història de més de 60 anys al municipi. El primer espai de la Biblioteca Marc de Vilalba fou inaugurada a l'edifici de la Mongia de la Plaça Sant Corneli (actualment l'edifici de Correus); l'any 1975 fou traslladada a la planta baixa del Casal de Cultura Dr. Daurella (Actual Museu-Arxiu

Tomàs Balvey), l'any 1997 es traslladà a l'edifici a la cantonada del carrer Mare de Déu del Pilar amb el carrer del Doctor Klein. És en aquest mateix edifici on l'any 2007 es va iniciar l'ampliació de la Biblioteca construint, a la part del darrera, un annex que va triplicar l'espai útil inicial.

L'ACTUAL BIBLIOTECA

El dia 27 de març de 2010 a les 12h del migdia es va inaugurar el nou i ampliat equipament. L'acte institucional comptà amb la presència del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresseras, l'alcalde de Cardedeu, Calamanda Vila, la diputada adjunta de l'Àrea de Benestar Social de la Diputació de Barcelona, Teresa Padrós, i el regidor de Cultura de l'Ajuntament, Miquel Pujadas. Excepcionalment, el dia de la inauguració, es va prestar servei fins les 8 del vespre. La Biblioteca funcionà a ple rendiment per a tothom qui volgués fer-ne ús, provar les noves instal·lacions i l'equipament informàtic, confirmar la comoditat dels nous espais i conèixer el nou equip de treball.

L'actual Biblioteca té una superfície útil de 1.145 m² distribuïdes en tres plantes: soterrani, planta baixa i primer pis. Consta de sis zones bàsiques: biblioteca infantil, sala general, sala de premsa, sala d'imatge i so, sala d'actes i Aula d'informàtica o punt TIC.

La Biblioteca utilitza l'energia geotèrmica com a sistema de climatització, una energia renovable i ecològica que aprofita la diferència de temperatura entre el subsòl i la superfície de la terra.

La reforma i ampliació de la Biblioteca Marc de Vilalba tingué un cost de 3.226.567 €, dels quals 1.827.517 € han estat finançats per l'Ajuntament de Cardedeu i la resta per altres administracions: subvenció de 774.050,29 € del Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC) de la Generalitat de Catalunya, i 625.000 € de la Diputació de Barcelona.

QUI ERA MARC DE VILALBA?

Marc de Vilalba, també conegut erròniament com a de Villalba, President de la Generalitat de Catalunya, nomenat per les Corts de Barcelona el 23 d'agost de 1413.

Va ser prior del Monestir de Montserrat, abat del Monestir de Ripoll (25 de setembre de 1408-1409) i el primer abat independent de Montserrat, prerrogativa obtinguda del papa cismàtic Benet XIII (11 de març de 1409). El succeí com a abat ripollès Berenguer de Rajadell i de Boixadors (1409-1410).

Com abat de Montserrat (1409) estigué present al Parlament de l'interregne (on va formar part del bloc trastamarista i va participar de la *vintiquatrena* que va acceptar la via del compromís per elegir el nou rei), i a les sessions de les Corts Catalanes celebrades entre 1413 i 1436.

Va ser conseller de [Ferran I](#) i President de la Generalitat en dues ocasions:

- 13è: 1413-1416, sota el regnat de Ferran d'Antequera qui li va demanar assessorament sobre les mesures a prendre contra la Revolta del comte d'Urgell i va acompanyar al rei al setge de Balaguer.
- Repeteix entre el 18è. i 19è.: 1431-1434, sota el regnat d'Alfons el Magnànim, amb qui es va haver d'enfrontar en defensa dels privilegis del clergat i l'oligarquia nobiliària.

Coincideix amb Ferran I en el seu suport a Benet XIII durant el Cisma d'Occident. Ambdòs havien rebut suport del papa per arribar als seus càrrecs. En 1415, el rei i Segimon I del Sacre Imperi Romanogermànic, intenten convèncer al papa per solucionar el cisma per la via conciliar, però aquest s'hi nega i es refugia a Peníscola. Marc de Vilalba havia col·laborat en finançar l'entrevista i havia traslladat al papa en galeres pròpies. Quan Ferran I retirà la seva obediència al papa (1416) i donà suport al Concili de Constança, Marc de Vilalba no hi estigué d'acord, però amb l'acabament del seu mandat al front de la Generalitat i la mort de Ferran I, acabà per adherir-se també a la solució conciliar.

Marc de Vilalba va morir el 27 de gener de 1439 i va ser enterrat a Montserrat en un sepulcre ornat amb les seves armes. Durant la invasió napoleònica del segle XIX, però, aquest va ser destruït.

(Informació extreta de Viquipèdia)

